

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

16. 09. 2024 - 22. 09. 2024

motto týdne:

„ Jejich nářek proměním v radost,“ praví Pán..“

PONDĚLÍ 16. 09. památka sv. Ludmily, mučednice

Lk 7,1-10; Žl 40,7-8a.8b-9.10.17 Komentář: **1 Kor 11,17-26.33**

I když se neopíjíme, aktuální i pro nás: Pavel klade na srdce onen společenský, sociální rozměr eucharistického slavení. Udělám vše pro to, aby liturgie mše sv. směřovala k jednotě.

ÚTERÝ 17. 09. sv. Kornélia a Cypriána, papeže a biskupa, mučedníků

Lk 7,11-17; Žl 100,2.3.4.5 Komentář: **1 Kor 12,12-14.27-31a**

Respektuji, že tato různost druhých je důležitá? Nepodceňuji ty, kdo v církvi smýšlejí jinak? Tím bych urážel Kristovo tělo!

STŘEDA 18. 09. sv. Josefa Kupertinského, řeholníka

Lk 7,31-35; Žl 33,2-3.4-5.12+22 Komentář: **1 Kor 12,31-13,13**

Jsmo zvyklí tento úryvek slyšet při svatbách. Pokusme se jej tentokrát vztáhnout na chování v církvi: raduji se např. z úspěchu druhých?

ČTVRTEK 19. 09. sv. Januária, biskupa a mučedníka

Lk 7,36-50; Žl 118,1-2.16ab+17.28 Komentář: **1 Kor 15,1-11**

Vzor pro hlásání i dnes: Pavel klade sám sebe na úplně poslední místo!

PÁTEK 20. 09. památka sv. Ondřeje Kim Tae-göna, kněze, Pavla Chöng

Ha-sanga a druhů, mučedníků Lk 8,1-3; Žl 17,1.6-7.8+15 Komentář:

1 Kor 15,12-20 *Skutečnost Ježíšova vzkříšení ať je povzbuzením, „relativizací“ našich problémů. A nadějí, že se všichni v Kristu shledáme!*

SOBOTA 21. 09. Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty

Ef 4,1-7.11-13; Žl 19 (18), 2-3.4-5 Komentář: **Mt 9,9-13**

Matouš zaznamenal Pánovu kritiku těch, kteří byli „oddělení“, čistší, lepší. Nezazlívám některým představitelům církve jejich sklánění se k hříšníkům a přízeň k nim?

25. neděle v mezidobí - Cyklus B - 22. 09. 2024

Asi se to mnohému přihodilo, že zastihl děti, jak se cestou na výletě hádají. Stačilo na ně zavolat, aby se zastyděly. Co když se ale Bůh zeptá nás: „Co jsi cestou dělal?“ Dnešní téma by se dalo shrnout jako kontrast mezi „naslouchat“ a „vnímat jen sebe“.

1. ČTENÍ

Kniha Moudrosti je nejmladší text Starého zákona. Její hlavní téma se točí kolem pojmu moudrosti, tedy života v souladu s Bohem. Ten, kdo žije v souladu s Bohem, se nemusí bát ani smrti (Mdr 3). Pošetilci se vysmívají poslušnosti Bohu, dokonce ji obcházejí zlem. Ale moudrost hned vzápětí (viz 2,21-22 – četli jsme 13. neděli v mezidobí) ukazuje krátkozrakost takového jednání.

Mdr 2,12a.17-20

Bezbožníci řekli: „Číhejme na spravedlivého, podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova, zkusme, jak to s ním skončí. Je-li spravedlivý Božím synem, Bůh se ho ujme a vysvobodí ho z ruky protivníků. Zkoušejme ho soužením a trápením, abychom poznali jeho mírnost a přesvědčili se o jeho trpělivosti. Odsud’me ho k hanebné smrti, zda najde ochranu, jak říká.“

ŽALM 54,3-4.5.6+8

Zde je modlitba víry. Víme, že v Bohu je naše síla, a to i navzdory nepřátelům či zlu. Připojme se k této modlitbě důvěry.

Odpověď: Pán mě udržuje naživu.

**Bože, zachraň mě pro své jméno,
svou mocí mi zjednej právo!**

**Bože, slyš moji modlitbu,
popřej sluchu slovům mých úst!**

**Nebot’ povstali proti mně zpupní lidé,
násilníci mi ukládali o život,
na Boha nebrali ohled.**

**Hle, Bůh mi pomáhá,
Pán mě udržuje naživu.**

**Budu s radostí přinášet oběti,
chválit tvé jméno, Hospodine, že je dobré.**

2. ČTENÍ

Svatý Jakub rozvíjí ve 3. kapitole otázku pravé moudrosti, kterou vykresluje na konkrétních příkladech. V závěru kapitoly popisuje vlastnosti „pravé moudrosti“. A na to navazuje text s jasně cílenou kritikou jednání konkrétního společenství a jeho nešvarů.

Jak 3,16-4,3

Milovaní! Kde vládne nevraživost a sobeckost, tam je zmatek a kdejaká špatnost. Moudrost shora je však především čistá, dále pokojná, shovívavá, pod-

dajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká. Ti, kdo usilují o pokoj, rozsévají v pokoji (semeno, jehož) plodem je spravedlnost. Z čeho (vznikají) války, z čeho boje mezi vámi? Jen z vašich žádostí, které bojují ve vašich údech. Žádáte, ale nemáte; zabíjíte a nenávidíte, a (přesto) nemůžete dosáhnout (ničeho); bojujete a válčíte, ale (nic) nemáte, protože neprosíte. Prosíte, a (nic) nedostáváte, protože prosíte špatně: chcete to potom rozplýtvat na své rozkoše.

EVANGELIUM

Navazujeme na předchozí neděle a pokračujeme v Ježíšově cestě do Jeruzaléma vstříc událostem Velikonoc. Ježíš učedníky připravuje na svoji smrt a vzkříšení. Ale oni jako by neslyšeli a řeší otázku svých kariérních pozic. Ježíš tak zakouší od učedníků nepochopení. Teprve samotné Velikonoce jim otevrou oči.

Mk 9,30-37

Ježíš a jeho učedníci sestoupili z hory a procházeli Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl. Poučoval totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán lidem do rukou a zabijí ho, ale za tři dni po své smrti vstane.“ Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat. Potom přišli do Kafarna. Když byl v domě, zeptal se jich: „O čem jste cestou rozmlouvali?“ Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší. (Ježíš) se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“

K ZAMYŠLENÍ

Mnohokrát během cesty do práce, na nákup či při čekání u lékaře zabloudí naše myšlenky do prázdného snění. Mnohdy jdou ještě mnohem dál k závisti, hněvu... Ježíš se ptá učedníků: „O čem jste cestou rozmlouvali?“

Neslyšeli slova o utrpení a bolesti, zabývali se sebou, svojí kariérou.

A přitom jim Kristus odhaloval nejzásadnější tajemství spásy člověka. Neslyšeli. Člověk se tak snadno uzavře do své ulity a ponoří se do svého vlastního světa. Dnes nás Pán zve, abychom vystoupili z této ulity a poznali míru Boží lásky k člověku.

Farní kostel SV. MICHAELA ARCHANDĚLA a obecní kaple SV. FLORIÁNA ve Vincencově.